

det billigere Tilbud. Jeg henstiller ganske denne Sag til den paagældende Ministers Velvillie. Saa sagde den højtærede Minister, at de militære Forhold paa Holmen *vanskelig* kunde forandres. Jeg tog det som en Antydning af, at der dog var en svag Mulighed for, at det kan lade sig gøre. Jeg vil henvise til, at det i andre Lande paa Marinens Værfter jo neppe er saaledes, at de almindelige Arbejdere der ere inde i Rammer, staa under militære Forhold. Jeg tror, Ministeren skal have meget vanskeligt ved at paavise, at det er saaledes, og naar man kan det saaledes der, kan man vel ogsaa gøre det her. Men jeg erkender naturligvis, at under de forviklede politiske Forhold, vi have haft, hvor det har været vanskeligt at faa gennemført rationelle Forbedringer paa Lovgivningens Omraade, har det ogsaa været vanskeligt at faa gennemført Forandringen paa Søværnets. Der er 350 Mand, der staa i Rammerne, og de maa altsaa blive staaende der, indtil det forandres. Men Ministeren sagde jo selv, at han har i Sinde at indskrænke Antallet af faste Arbejdere derude, det vil altsaa sige, at han administrativt vil kunne unddrage en Del af den Styrke, der er omtalt i Loven af 1868, de militære Forhold. Jeg tror altsaa dog, at naar man indskrænkede sig til at lade det mindst mulige Antal blive staaende i Rammerne, dem, der ere nødvendige til Udkommando, vilde man kunne gøre alle de andre private med en Smule god Villie. Det er nemlig slet ikke saa mange, der skulle bruges til Udkommando, det er Tømrere, Bøssemagere, Sømnearbejdere, Kokke, nogle, der kaldes Hulgaster, samt Sygepassere, alt i alt er der under almindelige Forhold i Fredstid ca. 50 Mand, der bruges, og lad os saa sige, der skal være nogen Reserve, saa vil man kunne hjælpe sig med ca. 80 Mand, alle de øvrige vilde kunne være fri for den militære Tvang, som er saa ulidelig for dem. Det viser sig ogsaa, at naar der kan arbejdes i Maskinværkstederne med lutter private Folk, og der er i det hele 1278 private Arbejdere paa Holmen, i alt 1961 Mand, indbefattet Underofficerer, er der ogsaa Mulighed for, at Spørgsmaalet kan løses og let løses.

Saa sagde den ærede Minister, at han ogsaa havde tænkt paa, at man muligvis kunde gøre det noget mere civilt ved at berøve Værftsunderofficerer og Formænd Uniform og derved spare Statskassen for en Udgift. Jeg kan samstemme med ham i det første, jeg ynder aldeles ikke Uniformer og tror, at det er uheldigt; naar

man, ligegyldigt hvor, giver Folk bare en Kasket paa, saa kommer der straks en anden Aand i dem. Men naar man vil reformere paa den Maade, at man tager Klædningsstykkerne fra dem for at spare Statskassen for dette Beløb, er jeg ikke med længere. Jeg kan være med til, at Uniformen stryges, men at der gives vedkommende Mester eller Underofficer en Erstatning for Uniformen, det vil dog være den eneste retfærdige Maade at ordne dette Spørgsmaal paa. Jeg har paa Følelsen, og det ligger ogsaa i den ærede Ministers Ord, at det hele derude er en forældet Ordning, og den ærede Minister var jo ogsaa inde paa det, da han talte om Ledelsen. Han erkendte, at det kunde være nødvendigt at lade Værftsteknikerne begynde noget tidligere end nu, og han talte om, at han vilde oprette en teknisk Skole, hvor de, der skulde uddannes, skulde begynde tidligere. Ja, jeg tror, at det ogsaa er rigtigt, det falder i Traad med, hvad jeg talte om, at skal der være Mening i, at en teknisk Ledelse skal tages blandt Soldater, blandt Officerer, maa det i hvert Tilfælde være saaledes, at den tekniske Uddannelse er langt den overvejende for vedkommende Folk. Den ærede Minister mente, at det var nødvendigt, at vedkommende være Officerer, og at de havde sejlet. Ja, naturligvis skulle vedkommende, som skulle befatte sig med Skibsbygningen og Maskinvæsenet, helst have praktisk Kendskab til Sejlad og have bevæget sig i et Skib for at kunne lokalisere sig der, det er ganske afgjort, men lige saa lidt som man med Rimelighed vil forlange og med Rimelighed kan forlange, at f. Eks. en Jernbaneentreprenør skal være Ingeniørofficer, lige saa lidt kan man forlange, at en Skibstekniker skal være Marineofficer, det kan jeg ikke indse. Jeg mener derfor vedblivende, at det Beløb, der gives til Uddannelse af Officerer, som senere skulle være Teknikere, burde kunne spares.

Den ærede Minister vilde skaffe mere Politit derude, og det var i Forbindelse med, at han vilde lukke den ene Indgang til Holmen. Ja, det er vist fuldstændig rigtigt, thi det er en Gene for Sejladen paa Kjøbenhavns Havn, at Toldbodbommen skal lukkes to Gange om Dagen, det er ganske rigtigt, at der maa komme en Tid, hvor der sker en Forandring i dette Forhold, men det kan vel dog neppe ske, forinden det andet Spørgsmaal, som ogsaa er omtalt, nemlig Nyboders Flytning, i det væsentlige er løst, det vilde være ret uri-